

IV 61
Kapsel
4°

[Lönbeck, Ida Kastalia]

ETT ROP FRÅN SIBIRIEN.

Säljes till förmån för Sibiriska Missionen.

Åbo, G. W. Wilén & Co:s boktryckeri, 1886.

Ett rop från Sibirien.

*K*om, broder, från ditt varma tjäll,
Ditt ljufva hem, i vinterqväll —
Kom, låt oss gå mot öster!
Vår färd blir lång. En sällsam värld
Omfattar oss; vid annan härd
Der ljuda andra röster.

*H*vert ha' vi gått? på fält af snö
Hvad söka vi, som ej får dö
En biltogs död i natten?
Här blåser isig nordanvind —
Träd fram du skara blek om kind,
Som närts af smärtans vatten!

*S*e på dem, broder, känner du
Ej något litet drag ännu
Hos detta vildmarksslägte?
Ja, det är så, i samma land,
Vid samma midnattssol i brand
Oss Gud till lifvet väckte.

*F*ram träder denna bleka hop;
Ett ångestskri, ett ökenrop
Oss när från dessa arma:
Vår själ försmäktar, lyft den opp!
Hvar det fins lif, fins äfven hopp,
O, broder, dig förbarma!

*Ä*r han din broder, denne man
Med blodbesudlad hand, och han
Som helgedomen rånar?
Och denna qvinna, är hon väl
En syster, med en dyrköpt själ,
Hon, som all renhet hånar?

O ja, vänd icke blicken bort,
Hör Herrens röst, ditt lif är kort,
Gå verka för Hans ära!
Han älskar icke syndarns död;
Är sjelf du frälst ur synd och nöd,
Den fallne skall du bära.

*S*kall bära högt mot Fadrens hem,
På svaga bönearmar dem,
Som syndens storm föröder.
O, glöm ej att i deras bröst,
Fast härjade af brottets höst,
En lifvets gnista glöder!

*K*om unga qvinna, gif din arm,
Stöd, lyft, här är en stelnad barm,
Som du till lifs skall värma!
Du unga barn i lifvets vår,
Kom, torka någon barnatår,
I Jesu namn dig närma!

*K*om yngling, gif en dag, ja två
Af dem du kallar dina, gå
Ditut till dessa arma!
Säg dem ett ord om nådens sol,
Det tinar is vid hjertats pol,
Det väcker tankar varma.

*O*ch du med bleknadt silfverhår,
Som evigheten nära står,
Din Gud i böner nalkas!
Bed, som berodde det af dig,
Att desse söka lifvets stig,
Förr'n dag för alltid svalkas!

O, må i tyst novemberqväll
Till finska hem, till ljufva tjäll
Sibiriens nödrop tränga.
Och vi — som bo i fridsäll hamn —
Må för dess röst i Herrens namn
Ej våra hjertan stänga!

